

DVCATVS WIRTEMBERGICVS.

hinga, nec longe à Stutgardia Bebelinga, Lenberga, Cannostadium, quæ urbes singulæ suis pollent præfecturis, vicis, viris armisque validæ. Quid, quod per universum Ducatum populus armis, humanitate, constantia, religione spectatissimus sit. Pagi frequentes, plerique instar oppidorum culti, ligneis at affabre structis ædibus. Arces natura, loco, manuque munitæ, captuque difficiles. Alteram, inquit Iohannes Pedius Tethingerus, Laconiam Suevis inesse diceret. Ea est virorum domi bellicque præstantia. Abbatia hic sunt complures.

Ducatus.

Habuit olim hæc regio varios Comitatus, Kalunensem, Tubingensem, Vracensem, Wirtembergensem, Zabergoiensem, Kriechgoiensem, Helfensteinensem, Zollerensem, Achellensem, Teckensem, Nifensem, Herrenbergensem, Grieningensem, Veringensem, Aspergensem: quibus nunc plerisque abolitis, tituli Ducatus solis Wirtembergensibus & Teckensibus Principibus adhæserunt. Initio autem Comitatus non nisi arcem Wirtembergensem cum agro vicino haud valde amplo possederunt, sed bellicis coniugiisque crevit ditio.

Tubinga.

Inter urbes cum post Stutgardiam celebrima sit Tubinga, de ea paucula adjicere libet. Hæc urbs ad Neccarum sita Orientem versus habet montem Austriacum, versus meridiem vallem Neccarinam: versus Septentrionem vallem Ameranam. Admodum elegans est, frumento & vino & reliquo rerum ad vitam necessariorum proventu abundans, usque adeo, ut bona sua vicinis etiam Suevis communicet. Initio fuit Comitatus. Nam anno M C X X X V I I I mentio fit in ludis equestribus Magdeburgi celebratis Ludovici cujusdam Comitatus Tubingenensis. Vendita est hæc civitas Vlrico Wirtembergico cum castro & omnibus ad eam pertinentibus, anno Christi M C C X L I I. Facta est autem magna urbis amplificatio circa annum M C C C L X X X I I, cum ad partem, quæ *Pruel* vocatur, accessit forum, & locus, qui versus Nicrum amnem situs est ad meridiem, cum templo B. Gregorii. Eodem tempore quoque deductus est in Nicrum rivus Ameræ, & pons supra flumen constructus ex saxo. Anno vero M C C C X C V in Wormatiensi conventu à Maximiliano Augusto ex Comitatu in Ducatum

evecta est, ob insignes & heroicas virtutes Eberhardi Wirtembergensis & Montispeligerdensis Comitatus, qui, ut illam redderet illustriorem, ac non suæ tantum ditioni, sed universæ quoque Germaniæ prodesset, Academiam in ea instituit, cavitque, ut in *S. Theologia* (sic sunt verba foundationis) *ordinarii Doctores quatuor: In jure Pontificio & Imperiali sex: In medicina Theorica practicaque duo: In morali duo: In Poetica, Oratoriaque duo: In Philosophia naturali ac rationali duobus in contuberniis magistri decem per singulos dies statis horis suas profiterentur lectiones, perpetuisque foverentur stipendiis.* Itaque evocati illuc docuerunt Gabriel Biel Theologus, cujus multa exstant scripta, Iohannes à Lapide Carthusianus, Theologus & Philosophus eo seculo celeberrimus, Iohannes Stoflerus astronomus eruditissimus, cuius elegantem sphaeram & multa alia Mathematica instrumenta Munsterus flammis consumpta deplorat. Denique (ut habet instrumentum foundationis) *ne ex orbe illo disciplinarum quicquam desiderari posset, linguis ediscendis insignem eruditione virum Iohannem Reichlinum Phorcensem præfecerunt, qui Hebræas & Græcas literas doceret fideliter.* Rector primus constitutus est Ioan. Nauclerus, qui & præpositus & Cancellarius Ecclesiæ & Academiæ fuit, cujus opus historicum insigne Tubingæ Thomas Anselmus typographus edidit, cum præfatione Capnionis, anno M. D. Philippo Melantheone curam gerente, ut opus illud prodiret quam ornatissime, qui, ut testatur in ejus vita Camerarius, partim disponendo, partim augendo, partim etiam retexendo id præstitit, ut lectio libri illius à quam plurimis expeteretur, & fructu voluptateque non careret. Docuit in eadem Schola patrum memoria Leonardus Fuschius primus politioris medicinæ post veteres repurgator. Nostra quoque ætate ornavit eam Martinus Crusius eloquentiæ & linguarum Professor eruditissimus, & Wilhelmus Schickardus Orientalium linguarum Professor, & Mathematicus celeberrimus. Civitatem porro Tubingensem moderantur Præfecti duo, major & minor. Post eos duo sunt Consules: tum Iudices & Quæstores, & Curatores Decumani, qui Rempublicam administrant. Certis quoque temporibus iudicium Anticum & Ecclesiasticum exercetur.